

La Biblioteca Valenciana de Sant Miquel dels Reis complix ara el seu primer aniversari. Oberta al públic en març de l'any 2000, l'acte va comptar amb el teló de fons de l'exposició "El compàs i el príncep", inaugurada pel president de la Generalitat Valenciana Eduardo Zaplana, i on també van estar presents el conseller de Cultura, Manuel Tarancón, la presidenta de les Corts, Marcela Miró i el director general del Llibre, Arxius i Biblioteques, José Luis Villacañas.

Més que un depòsit de llibres i materials gràfics, la Biblioteca Valenciana (BV) vol erigir-se com a centre d'influència en tots els àmbits culturals del nostre poble. Un bell i agradable magatzem de coneixements, on tots els ciutadans puguen trobar resposta a les seues demandes culturals. En definitiva, una peça clau de la Cultura Valenciana.

Sant Miquel dels Reis. Un edifici històric

La Biblioteca Valenciana està ubicada en el monestir de Sant Miquel dels Reis, terme encara de la ciutat de València, concretament en l'avinguda de la Constitució. L'actual edifici és el resultat de moltes transformacions, ampliacions i fins i tot algunes demolicions. Testimoni d'una història secular, va començar sent una alqueria islàmica per a convertir-se en un monestir cistercenc, el de Sant Bernat de Rascanya; i posteriorment, en el monestir jerònim de Sant Miquel dels Reis, que arribà a ser un complex penitenciari.

Durant l'any 1371 Arnau Saranyó, abat del monestir cistercenc de Santa Maria de la Valldigna, comprà l'alqueria de Rascanya per a fundar un nou monestir. Més tard, l'any 1383, Pere el Cerimoniós, concedix llicència al monestir de la Valldigna, per a construir Sant Bernat de Rascanya.

LA BIBLIOTECA VALENCIANA A SANT MIQUEL DELS REIS:

Un món per descobrir en el seu primer aniversari

Biblioteca Valenciana de Sant Miquel dels Reis

Av. Constitució nº 284

Tel.: 963 87 40 00

Http://bv.gva.es

**Horari: 9,00 - 20,30 dilluns-divendres
9,00 - 13,30 dissabtes**

REPORTATGES

Panoràmica de la Biblioteca Valenciana, ubicada al monestir de Sant Miquel dels Reis, en mig de l'horta de València. Foto de la restauració i rehabilitació del Monestir.

Ja en el segle XVI, l'any 1526, Germana de Foix i el seu espòs Ferran d'Aragó, duc de Calàbria, són nomenats virreis de València. En morir Germana, l'any 1536, Ferran d'Aragó disposa en el seu testament que siga soterrada al monestir de Sant Bernat i que este siga regit per l'orde de Sant Jeroni. Així es confirma per la Butlla de Pau III i s'hi instaura l'orde de Sant Jeroni, amb el nou nom de Sant Miquel dels Reis. Les obres del nou monestir comencen l'any 1548, i el 1550, una vegada mort el duc de Calàbria, llega tots els seus béns i la seua famosa biblioteca a la comunitat de Sant Miquel dels Reis.

Ara fa dos segles, l'any 1811, els francesos ocupen el monestir i confisquen part de la valuosa biblioteca. Posteriorment, la desamortització de Mendizábal suposa la dissolució de Sant Miquel dels Reis i la venda del monestir a l'Estat, que més tard el va traspasar a un particular, qui tenia la intenció de demolir-lo, propòsit que va ser paralitzat per l'Ajuntament de València i l'Acadèmia de Sant Carles.

A partir de 1877, Sant Miquel dels Reis s'habilita com a asil de mendicitat i després com a presó de dones. L'adequació com a presidi perdurarà fins al 1966.

Finalitats immediates de la BV

Havia passat un segle quan l'any 1980 començava a gestar-se el projecte de recuperació de l'antic monestir. Quinze anys després, en juny de 1995 es va definir la possibilitat d'instal·lar la Biblioteca Valenciana a Sant Miquel dels Reis. El projecte va estar dirigit per Francesca Alexandre Tena, aleshores cap de Servei del Llibre, Arxius i Biblioteques. Després de diferents estudis sobre els

problemes i límits per a la implantació de la biblioteca en el monestir, la iniciativa va ser valorada positivament i s'iniciaren les diferents actuacions de restauració i rehabilitació dels seus espais per als usos bibliotecaris, a càrrec de l'arquitecte Julián Esteban Chaparria.

La Biblioteca Valenciana es presenta en l'article primer del seu decret de creació (decret 5/1985) com a "centre superior bibliotecari de la Generalitat Valenciana". Quant a les seues finalitats, l'article vuité de la Llei 10/86 d'Organització Bibliotecària de la Comunitat Valenciana la defineix com a primer centre bibliogràfic de la Comunitat, que té com a missió, reunir, conservar i difondre el patrimoni bibliogràfic valencià i tota la producció impresa, sonora i visual, de i sobre la Comunitat Valenciana, constituint-se amb caràcter obligatori en receptora d'un dels exemplars procedents de les oficines del Depòsit Legal.

El Fons de Sant M. dels Reis.

La BV serà també l'encarregada d'elaborar i difondre la informació bibliogràfica sobre la producció editorial valenciana i de mantindre la cooperació amb els serveis bibliotecaris de diferents àmbits. Elaborarà i serà depositària del catàleg col·lectiu del Patrimoni Bibliogràfic de la Comunitat Valenciana. Tècnicament, i d'acord amb els objectius indicats, la Biblioteca Valenciana queda inclosa dins el grup de les Biblioteques Nacionals.

Els fons de la Biblioteca Valenciana s'inicien amb la donació que l'any 1979 fan els fills i néts de Nicolau Primitiu Gómez i Serrano. Consta de més de 40.000 volums, on s'inclouen incunables, manuscrits, valuoses edicions dels segles XVI, XVII i XVIII, publicacions periòdiques, fulls solts i obres

Sant Miquel dels Reis vers 1855. La imatge més antiga que coneixem del monestir. Obra de Georges Vivian.

Façana de la Biblioteca Valenciana.

Claustre del Monestir de Sant Miquel dels Reis.

Interior de la Biblioteca.

valencianes dels segles XIX i XX. Temàticament, els fons abracen totes les branques del coneixement, destacant les ciències socials, literatura i art.

Moltes altres biblioteques han anat incorporant-se al llarg dels anys, com també, fons bibliogràfics procedents del depòsit legal i les adquisicions fetes per la Generalitat Valenciana. L'any 1983, s'hi integren, per donació, les biblioteques de mossén Josep Espasa Signes, el poeta Badenes Dalmau i el reverend Salvador Pallarés.

De la biblioteca de mossén Josep Espasa Signes (1914-1980), que va contribuir amb 406 obres, destaquen la temàtica religiosa, qüestions de Teologia, de pastorals, història del fet religiós, etc. Les edicions van des dels últims anys cinquanta fins als setanta. En la de Francesc Badenes Dalmau (1859-1917), juntament amb la qual la seua néta va cedir quadres i objectes de valor personal, la temàtica és majoritàriament literària.

Per la seua part, Salvador Pallarés Ciscar va aportar a la Biblioteca Valenciana un important fons, on abunden edicions d'obres de Teologia, Història de l'Església i Arqueologia Paleocristiana, incloent-hi manuscrits i edicions dels segles XV al XVIII.

L'any 1984 van ser incorporades a la Biblioteca Valenciana tres noves biblioteques: la d'Emili Muñoz Orts, Manuel Sanchis Guarner i Lluís Guarner. La d'Emili Muñoz (1908-1983) amb predomini d'obres de literatura, així com d'història i ciències socials. La de Manuel Sanchis Guarner és la biblioteca d'un investigador, amb edicions valuoses (s. XVII i XVIII), que procedixen del seu oncle, el canonge Sanchis Sivera. És

una biblioteca d'estudi, molt especialitzada en filologia. Lluís Guarner va donar la seua biblioteca formada per 3.891 monografies, especialitzades en la literatura valenciana del segle XIX en castellà i valencià.

A partir de 1985, i fins al 1999 s'han anat incorporant nombroses biblioteques que van pertànyer a personatges il·lustres de la nostra Comunitat, com ara la biblioteca d'Adolf Pizcueta; la de la Sección Femenina de la Falange Española; la de Lluís García Jarque, en la qual destaquen les obres de biblioteconomia i documentació; la biblioteca de José Ferrer Olmos, la d'Àngeles Belda, així com la biblioteca de Guillermina Medrano i el seu marit Rafael Supervia.

L'any 1996 la Generalitat Valenciana va adquirir per a la Biblioteca Valenciana la biblioteca i arxiu personal de López-Chavarri, i posteriorment, el 1997 s'incorpora el nucli de la biblioteca de Francesc Almela i Vives.

Altres donacions interessants han sigut les de Vicent Jornet, Adolfo Rincón de Arellano, Teodora Feo Colvée o Enrique Luján. L'any 1999 va iniciar-se el procés d'incorporació de les biblioteques de José Aibar, Diego Sevilla Andrés i Vicent Llorens.

A més a més, la Biblioteca Valenciana allotja l'anomenada Col·lecció Valenciana, integrada per obres que són d'autor, de producció o temàtica valenciana, i que no formen part d'un llegat ni han ingressat a la biblioteca per Depòsit Legal.

Pel que fa a l'hemeroteca de la Biblioteca Valenciana, reuneix més de 9.000 títols de publicacions seriades, que inclouen premsa, revistes generals i especialitzades, guies, catàlegs de llibreters, llibres de

Fons Bibliogràfics de la BV.

Reproducció de les Obres del poeta Ausiàs March datada el 1545.

Reproducció d'un exemplar d'El Sueco. Colección de Poesías de José Bernat Baldoví. 1839

Primera Plana del periòdic Nosotras, exemplar del 14 de desembre de 1937.

Fons Gràfics de la BV.

Casertes de bany de la platja de la Malva-rosa a València.

Joaquin Sorolla pintant vora mar.

Reproducció del retrat de Nicolau Primitiu.

Reproducció d'un cartell publicitari de paper de fumar.

festes i còmics.

Els Fons Gràfics

Un gran valor posseïx també el Fons Gràfic, amb una col·lecció que inclou els documents fotogràfics, postals antigues, cartells i gravats. El fons adquirit ens oferix una imatge del nostre passat a través d'escenes populars, paisatges valencians, imatges de la Guerra Civil, cartells de bous, publicitaris, festius, polítics i altres.

Per a concloure, destaquem la col·lecció de fons antic i valuós, que conté obres d'especial raresa, antiguitat i valor, amb manuscrits impresos dels segles XV al XVIII, dibuixos originals, edicions facsímils i altres obres de valor.

Serveis

El centre compta amb la Sala d'Informació Bibliogràfica, la Sala General d'Investigació, l'Hemeroteca, la Sala de Fons Gràfic i la Sala de Reserva. En totes elles és possible realitzar consultes, per a les quals els investigadors disposen de lliure accés a les obres i servici de reprografia. A més, hi trobem un servici de consultes concretes com ara estadístiques, informació actualitzada i guies per a conduir l'usuari a través de registres bibliogràfics fins a les fonts que necessiten per a la seua investigació.

Com accedir-hi

Per últim, l'accés està regulat per mitjà de l'obtenció de la targeta, en la qual es demana ser major de dèsset anys, presentar DNI o passaport, una fotografia i el pagament d'una taxa. Per a accedir a la Sala de Fons Antic i Valuós, anomenada Sala de Reserva, caldrà acreditar la condició d'investigador amb la targeta d'investigador nacional, ser diplomad o llicenciat i acreditar que s'estan realitzant investigacions amb finalitat acadèmica.